

могне, ние винаги ще го почитаме, ще му се кланяме, ще го смѣтаме за нашъ богъ. Завърши ли нашата работа съ успѣхъ, това показва, че ние наистина сме открили единъ новъ богъ, който въ бждеще ще ни помага. Ние почваме да му принасяме жертви. Не успѣемъ ли въ предприятието си, ние изоставяме избраника като една безполезна вещь“.

Ето защо, въ вѣрванията на дивацитѣ нѣма еднобожие. Тѣхната вѣра не представя нѣщо цѣло. Покрай общитѣ богове, много племена си иматъ и свои домашни богове, на които служатъ и предъ които извършватъ обреди по своему. Така е изникнала семейната религия.

Съ напредъка на науката, която разгатва причинитѣ на многобройнитѣ по-рано необясними явления, тия суевѣрия постепенно се изоставятъ. Докато най-после просвѣтенитѣ люде дохождатъ до най-свършената религиозна форма, която признава само единъ Богъ.

